

УДК 343.913

ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ІНСПЕКЦІЇ ЩОДО ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ

Фесан М.В.

Одеський національний морський університет

Досліджено порядок здійснення нагляду та порядок здійснення контролю, що виникають у процесі діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання. З метою надання особам, які звільнені від відбування покарання, сприяння у відновленні в соціальному статусі повноправного члена суспільства встановлено достатньо чіткий порядок взаємодії органів і установ, покликаних сприяти вирішенню вказаних питань, а також порядок інформування про звільнених засуджених, одним з яких є кримінально-виконавча інспекція.

Ключові слова: кримінально-виконавча інспекція, пробація, нагляд, контроль, особи, звільнені від відбування покарання.

Постановка проблеми. В Україні права й свободи людини та громадянина визнано найвищою соціальною цінністю [1]. Про це свідчить те, що діяльність органів державної влади має бути спрямована на забезпечення прав і свобод людини та громадянина в усіх сферах життєдіяльності. Одним із важливих аспектів, на який слід обов'язково звернути увагу з огляду на вимоги сучасності, є реалізація принципів законності, гуманізму й поваги до прав і свобод людини під час виконання покарань, приведення їх у відповідність до сучасного рівня соціально-економічного розвитку суспільства, міжнародних стандартів поведіння із засудженими та взятими під варту, забезпечення безпеки суспільства шляхом ресоціалізації осіб, які відбувають або відбули кримінальні покарання.

Обов'язок щодо виконання наведених вище завдань покладено безпосередньо на кримінально-виконавчу інспекцію України. З метою подолання протиправних проявів або чинників, що унеможливають належну реалізацію таких прав і свобод, законодавець наділив цей орган виключними повноваженнями щодо здійснення державної політики у сфері виконання кримінальних покарань. Повсякденна діяльність інспекції нерозривно пов'язана з виконанням покарань, призначених відповідно до положень національного законодавства, у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт. Зважаючи на необхідність підвищення ефективності реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань, визначення й нормативно-правове закріплення завдань кримінально-виконавчої інспекції України є надзвичайно актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У юридичній літературі існує багато думок відомих науковців, а саме О.І. Багатирич, О.М. Ружников, С.І. Комарицький, Е.В. Лядов, А.Х. Степанюк, І.С. Яковець та багато інших, які зазначають у своїх працях, що контроль за поведінкою умовно засуджених являє собою систему заходів, які включають нагляд і перевірку, спрямовані на встановлення відповідності поведінки цих осіб передбаченим законом вимогам протягом випробувального терміну, завданням якого є запобігання протиправ-

ній поведінці умовно засуджених шляхом комплексного застосування примусу і виховання.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Але саме аналіз деяких статей, щодо регулювання здійснення нагляду кримінально-виконавчої інспекції за особами, звільненими від відбування покарання; визначення порядку здійснення контролю кримінально-виконавчою інспекцією за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання дає нам зрозуміти, що багато колізійних норм було запроваджено. Тому все це потребує подальшого наукового дослідження.

Мета статті. Основною метою цієї роботи полягає в тому, щоб на основі аналізу наукових праць, зарубіжного досвіду, чинного законодавства України розглянути діяльність кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання, а також сформулювати пропозиції та рекомендації щодо її вдосконалення.

Виклад основного матеріалу. Кримінально-виконавча інспекція – це основна ланка в структурі державних органів, яка здійснює контроль за виконанням покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, і виконує із засудженими роботу, спрямовану на формування у них правослужняної поведінки і стимулювання до становлення на життєву позицію, що відповідає суспільним нормам і інтересам.

Найбільш чисельною групою засуджених, стосовно яких виконуються судові рішення кримінально-виконавчою інспекцією є особи, звільнені від відбування покарання з випробуванням. Звільнення від відбування покарання з випробуванням набуло значних масштабів застосування. Одним з основних завдань кримінально-виконавчої інспекції є здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. Виховна робота із засудженими спрямована на сприяння розвитку у них почуття особистої відповідальності і дисципліни, допомогу їм реінтегруватися в суспільство в якості правослужняного громадянина, а також усунути перешкоди на шляху реабілітації засудженого. При виконанні покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, найважливішим залишається забезпечення дієвого нагляду за засудженими, захист суспільства від злочинця, реабілітація злочинця

в очах громади та попередження скоєння нових злочинів особами, які знаходяться на обліку.

Людина, яка скоїла злочин, як правило, мала психологічні відхилення або особисті проблеми, що заважали їй законотворчій життєдіяльності, або сприяли вибору протиправних шляхів поведінки. Якщо в процесі відбування нею покарання, реабілітації та ресоціалізації не було усунуто ці передумови, висока вірогідність рецидиву зберігається. Тому для виправлення та ресоціалізації засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі залучаються представники громадських, державних та релігійних організацій [2].

КВК України у гл. 26 регламентує питання здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання. Так, відповідно до ст. 163 КВК України нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, протягом іспитового строку здійснюється уповноваженим органом з питань пробації за місцем проживання засудженого, а стосовно військовослужбовців – командирами військових частин. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про пробацію» [3] орган пробації – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері пробації, в свою чергу пробація це система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого; пробація – система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого.

Уповноважений орган з питань пробації: веде облік засуджених протягом іспитового строку; роз'яснює засудженим порядок виконання обов'язків, покладених на них судом; здійснює нагляд за засудженими; вживає заходів з припинення порушень судових рішень; організовує першочергові заходи з виявлення засуджених, місцезнаходження яких невідоме; звертається до відповідних правоохоронних органів щодо розшуку засуджених, місцезнаходження яких невідоме; здійснює інші повноваження, передбачені чинним законодавством.

Найбільшу кількість норм щодо здійснення контролю за звільненими з випробуванням містить «Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань». Аналіз вказаного акту дає підстави класифікувати дії кримінально-виконавчої інспекції при здійсненні контролю засуджених на забезпечення обліку та реєстрації засудженого, власне контрольні, інформативні, при зміні стану чи певного юридичного факту.

Інструкцією про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань визначається порядок виконання покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт

і виправних робіт та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань, здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, організації роботи підрозділів кримінально-виконавчої інспекції щодо направлення осіб, засуджених до покарання у виді обмеження волі, до кримінально-виконавчих установ відкритого типу.

У розділі IV Інструкції визначається порядок здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, виконанням покладених на них судом обов'язків протягом іспитового строку та контролю за поведінкою звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.

Організація роботи щодо контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, і виконання ними обов'язків протягом іспитового строку та звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, здійснюється працівниками підрозділів кримінально-виконавчої інспекції за місцем проживання таких засуджених осіб.

Контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, та звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, включає в себе: персональний облік засуджених осіб протягом іспитового строку; проведення спільно з органами внутрішніх справ та відповідними громадськими формуваннями індивідуально-профілактичної роботи із засудженими особами; додержання засудженими особами громадського порядку і виконання обов'язків, покладених на них судом; привід засуджених осіб, які не з'явилися за викликом до інспекції; проведення початкових розшукових заходів засуджених осіб, місцезнаходження яких невідоме; проведення інших заходів, передбачених законодавством.

З метою здійснення цього контролю кримінально-виконавча інспекція відповідно до п.п. 4.12, 4.13 розділу 4 Інструкції про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань направляє запити до органів поліції з метою встановлення випадків притягнення засудженої особи до адміністративної і кримінальної відповідальності. Дане положення виступає правовою підставою взаємодії кримінально-виконавчої інспекції з відділами (секторами) інформаційно-аналітичного забезпечення Національної поліції, які розміщені й функціонують безпосередньо в територіальних відділах поліції, та відділами інформаційно-аналітичного забезпечення головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, що розташовані в спеціально виділених службових приміщеннях управлінь [4, с. 190]. Приводом для взаємодії кримінально-виконавчої інспекції з органами поліції слугує те, що кримінально-виконавча інспекція не володіє правом доступу до банків (бази) даних поліції. Відповідно до ст. 25 Закону України «Про національну поліцію» від 2 липня 2015 р. [5]

поліція для виконання покладених на неї повноважень формує бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, користується базами (банками) даних Міністерства внутрішніх справ України та інших органів державної влади та здійснює інформаційну взаємодію з іншими органами державної влади України, органами правопорядку іноземних держав та міжнародними організаціями.

Контроль за поведінкою умовно засуджених являє собою систему заходів, які включають нагляд і перевірку, спрямовані на встановлення відповідності поведінки цих осіб передбаченим законом вимогам протягом випробувального терміну, завданням якого є запобігання протиправній поведінці умовно засуджених шляхом комплексного застосування примусу і виховання. На думку О.М. Ружникова, контроль за поведінкою названої категорії осіб має специфічну, відмінну від цілей, властивих кримінальному покаранню, мету: підтвердження або, навпаки, спростування саме даних заходів кримінально-правового впливу стосовно того чи іншого засудженого [6, с. 82]. С.І. Комарицький стверджує, що мета контролю за умовно засудженими – виконання ними покладених судом обов'язків, запобігання правопорушенням та виявлення й усунення причин і умов, котрі сприяють їх скоєнню [7, с. 9].

О.В. Філімонов вбачає спільність цілей і завдань спеціального контролю та адміністративного нагляду в обсягові правообмежень, які можна застосовувати [8, с. 36-37]. Як зазначає Е.В. Лядов, у практичній діяльності контроль трансформується в необхідність ретельного обліку здійснюваних засудженим правопорушень і своєчасної заміни випробування на реальне позбавлення волі тощо [9, с. 245].

Звільнення від відбування кримінального покарання випробуванням має в багатьох країнах різні назви: умовне засудження, відстрочка виконання покарання, умовне звільнення від покарання, пробація тощо. Даний інститут може називатися по-різному і мати в кожній окремій країні свої особливості, але, по суті, все зводиться до інституту умовного незастосування покарання, який у процесі свого формування набув своєї цілісності й ефективності завдяки механізму його забезпечення, до якого відноситься контроль та нагляд [10, с. 191].

Мету контролю за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, А.Х. Степанюк та І.С. Яковець визначають як забезпечення виконання покладених на них судом обов'язків, належної поведінки в громадських місцях та за місцем проживання. Щодо звільнених від відбування покарання жінок, які мають дітей віком до трьох років, то вони, додатково до зазначеного переліку, мають забезпечити належні умови виховання й догляду за дітьми [11, с. 548].

Контроль і нагляд за звільненими від відбування покарання з випробуванням передбачені як міжнародним, так і національним законодавством України. Зокрема, п. 10.1 розд. V Стандартних мінімальних правил Організації Об'єднаних Націй стосовно заходів, не пов'язаних з тюремним ув'язненням (Токійські правила), схвалених

14 грудня 1990 р. Генеральною Асамблеєю ООН, прямо називає мету нагляду за особами, щодо яких умовно не застосовано виконання покарання, а саме скорочення рецидиву правопорушень та сприяння включенню правопорушника в життя суспільства, тобто його ресоціалізацію [12, с. 123]. Положення Токійських правил відповідають п. 1 ст. 1 розд. I Європейської конвенції про нагляд за умовно засудженими особами або умовно звільненими особами 1964 р., де наголошується на «нагляді за суб'єктами злочину, який здійснюється, з одного боку, за допомогою заходів, здатних сприяти їхньому виправленню і соціальній реадaptaції, та, з іншого боку, контролем за їхньою поведінкою з метою унеможливлення, якщо існують підстави, оголошення покарання або його виконання» [13].

Виходячи із завдання кримінального законодавства України, сформульованого в ч. 1 ст. 1 КК України, метою здійснення контролю за особами, звільненими з випробуванням, є запобігання скоєнню повторних злочинів. Аналізуючи ст. 75 КК України, опосередковано виокремлюємо мету застосування звільнення особи від відбування покарання з випробуванням – це виправлення особи, що скоїла злочин, за який КК України передбачає покарання у вигляді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років.

Разом з цим зазначимо, що ч. 2 п. 1 Постанови пленуму Верховного суду України від 24 жовтня 2003 р. «Про практику призначення судами кримінального покарання» чітко називає кінцеву мету покарання, а саме виправлення і запобігання новим злочинам [14]. Пріоритет і первинний характер норм кримінального законодавства для його втілення і виконання через норми кримінально-виконавчого спонукає зробити висновок, що, керуючись метою кримінального покарання, слід мати на увазі й мету звільнення від відбування покарання і мету, що стоїть перед кримінально-виконавчою інспекцією у процесі контролю за особами, звільненими з випробуванням.

Відповідно до ст. 165 КВК України після закінчення іспитового строку засуджений, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину, за поданням уповноваженого органу з питань пробації звільняється судом від призначеного йому покарання, нагляд припиняється за особами, звільненими з випробуванням.

Якщо засуджений не виконує обов'язки, встановлені КВК України, Законом України «Про пробацію», а також покладені на нього судом, або систематично вчиняє правопорушення, що тягнуть за собою адміністративні стягнення і свідчать про його небажання стати на шлях виправлення, уповноважений орган з питань пробації вносить до суду подання про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення засудженого для відбування призначеного покарання.

Подання про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення засудженого для відбування призначеного покарання вноситься до суду після застосування уповноваженим органом з питань пробації до

засудженого письмового попередження про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення для відбування призначеного покарання.

У разі невиконання засудженим, звільненим від відбування покарання з випробуванням, обов'язків, визначених законом та покладених на нього судом, систематичного вчинення правопорушень, що тягнуть за собою адміністративні стягнення і свідчать про його небажання стати на шлях виправлення, уповноважений орган з питань пробації застосовує до нього письмове попередження про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення для відбування призначеного покарання.

Письмове попередження про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення засудженого для відбування призначеного покарання застосовується у разі невиконання засудженим хоча б одного з обов'язків, визначених законом та покладених на нього судом, за відсутності об'єктивних обставин, що фактично позбавляють засудженого можливості їх виконувати і документально підтвержені.

Систематичним вчиненням правопорушень, що тягнуть за собою адміністративні стягнення і свідчать про небажання стати на шлях виправлення, є вчинення засудженим протягом іспитового строку трьох і більше таких правопорушень. У разі вчинення засудженим адміністративних правопорушень, що тягнуть за собою накладення адміністративних стягнень, із засудженим проводиться індивідуальна профілактична бесіда.

У разі відмови судом у задоволенні подання про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням повторне направлення до суду такого подання здійснюється після застосування до засудженого повторного письмового попередження про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення для відбування призначеного покарання.

На підставі вищевикладеного та аналізу практики здійснення кримінально-виконавчої інспекцією контролю за звільненими від відбування покарання можливо зробити висновок про те, що в день отримання копії вироку суду засудженій особі надсилається поштовим відправленням, або вручається під розписку особисто (батькам неповнолітніх або особам, які їх замінюють) виклик до інспекції (неповнолітні – з батьками або особою, яка їх замінює) для проведення з нею спів-

бесіди, під час якої їй роз'яснюються порядок та умови відбування покарання, правові наслідки за невиконання покладених на неї судом обов'язків, за порушення громадського порядку, учинення нового злочину.

Виходячи з викладеного, контроль можна визначити як сукупність активних і планомірних дій кримінально-виконавчої інспекції, які забезпечують: дотримання обмежень та заборон, які визначені вироком суду, та змісту покарання даного виду як засудженими, так і суб'єктами, що безпосередньо виконують вимоги вироку; притягнення порушників порядку виконання цього покарання до відповідальності. Основна мета функції контролю – забезпечення виконання покарання, що визначає всю контрольну діяльність, реалізуючи яку, кримінально-виконавча інспекція проводить регулярні перевірки за місцем роботи осіб, звільнених від відбування покарання та взаємодіють з іншими державними органами з цього питання.

Висновки і пропозиції. Підсумовуючи викладене вище, слід зазначити, що гл. 25 КВК України «Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання» регламентує питання щодо встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими від відбування покарання, а гл. 26 КВК України «Здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання» виходячи з назви глави яка повинна регламентувати питання щодо контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання. Однак аналіз статей 163-166 які містяться у гл. 26 КВК України та їх змісту дає підстави зробити висновок, що мова йде про нагляд за особами, звільненими від відбування покарання. Так, ст. 163 КВК України має назву «Органи, що здійснюють нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням» та закріплює перелік органів, що здійснюють нагляд за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням; ст. 164 – «Порядок здійснення нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням» закріплює перелік повноважень органу з питань пробації щодо осіб звільнених від відбування покарання з випробуванням. На нашу думку у гл. 25 повинні бути закріплені положення щодо нагляду, а у гл. 26 КВК України щодо контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання.

Список літератури:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Взаємодія кримінально-виконавчої інспекції з громадськими, релігійними організаціями // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/ode/uk/publish/article/80398>
3. Про пробацію: Закон України від 5 лютого 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 13. – Ст. 93.
4. Чабаненко Т.В. Взаємодія кримінально-виконавчої інспекції з поліцією щодо отримання інформації про притягнення засудженого до адміністративної та кримінальної відповідальності // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: plaw.nlu.edu.ua/article/download/79423/83466
5. Про національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379.
6. Ружников А.Н. Цели контроля за поведением условно осужденных и лиц, в отношении которых применена отсрочка исполнения приговора, и основные средства их достижения / А.Н. Ружников // Применения наказаний, не связанных с лишением свободы: сб. научн. трудов / ВНИИ МВД СССР. – М., 1989.
7. Комарицкий С.И. Порядок и условия исполнения условного осуждения и отсрочки исполнения приговора: [учебное пособие] / С.И. Комарицкий, А.Н. Ружников. – М.: МССШМ МВД СССР, 1987. – 37 с.

8. Филимонов О.В. Посткриминальный контроль (теоретические основы правового регулирования) / Филимонов О.В. – Томск: Изд-во Том. ун-та, 1991. – 180 с.
9. Лядов Э.В. Условное осуждение к лишению свободы как институт уголовного и уголовно-исполнительного права: дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Лядов Эдуард Владимирович. – Рязань, 2001. – 273 с.
10. Звенигородський О.М. Історико-правовий аналіз становлення інституту контролю та нагляду за особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням в Україні // Юридичний науковий електронний журнал. – 2016. – № 6. – С. 191-194.
11. Кримінально-виконавчий кодекс України: науково-практичний коментар / А.Х. Степанюк, І.С. Яковець; за заг. ред. А.Х. Степанюка. – Вид. 2-ге, доповнене і перероблене. – Х.: Одиссей, 2008. – 560 с.
12. Трубников В.М. Збірник нормативних актів з кримінально-виконавчого права України. [Текст] / В.М. Трубников, ХНУ ім. В.Н. Каразіна; Ю.В. Шинкарьов ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. – Х.: Харків юридичний, 2008. – 684 с.
13. Про приєднання України до Європейської конвенції про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками, 1964 рік: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 31. – Ст. 247.
14. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова пленуму Верховного суду України у кримінальних справах від 24 жовтня 2003 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-03>

Фесан М.В.

Одесский национальный морской университет

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ И ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ КОНТРОЛЯ УГОЛОВНО-ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ИНСПЕКЦИИ В ОТНОШЕНИИ ЛИЦ, ОСВОБОЖДЕННЫХ ОТ ОТБЫВАНИЯ НАКАЗАНИЯ

Аннотация

Исследован порядок осуществления надзора и порядок осуществления контроля, возникающих в процессе деятельности уголовно-исполнительной инспекции в отношении лиц, освобожденных от отбывания наказания. С целью предоставления лицам, освобожденных от отбывания наказания, содействие в восстановлении в социальном статусе полноправного члена общества установлено достаточно четкий порядок взаимодействия органов и учреждений, призванных способствовать решению указанных вопросов, а также порядок информирования об освобожденных осужденных, одним из которых является уголовно-исполнительная инспекция.

Ключевые слова: уголовно-исполнительная инспекция, probation, надзор, контроль, лица, освобожденные от отбывания наказания.

Fesan M.V.

Odessa National Maritime University

OPERATION AND SUPERVISING CRIMINAL EXECUTIVE INSPECTION TO PERSONS RELEASED FROM PUNISHMENT

Summary

The procedure for exercising supervision and the procedure for exercising control, arising during the activity of the penitentiary inspectorate with respect to persons released from serving their sentences, was examined. With the purpose of granting to persons who have been released from serving their sentence, assistance in restoring the full status of a full member of the society in the social status of the society has established a fairly clear procedure for interaction of bodies and institutions designed to facilitate the solution of these issues, as well as the procedure for informing the released convicts, one of which is the penitentiary inspection.

Keywords: criminal-executive inspection, probation, supervision, control, persons, released from punishment.